

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.29/2023/8.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. november 08. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az üzletszerűen elkövetett kerítés büntette és más bűncselekmény miatt terhelt1 rendőr zászlós I. rendű vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. május 10. napján kihirdetett 43.Kb.92/2022/29. számú ítéletét megváltoztatja.

A terhelt3 (szül.: terhelt3) III. rendű vádlottal szemben kiszabott 250 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetés, összesen 375.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. Ha a III. rendű elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet terhelt1 rendőr zászlós I. rendű vádlott, terhelt2 rendőr százados II. rendű vádlott és terhelt3 (szül.: terhelt3) III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

terhelt2 II. rendű vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 12.000.- (tizenkétezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. május 10. napján kihirdetett 43.Kb.92/2022/29. számú ítéletével terhelt1 rendőr zászlós I. rendű vádlottat kerítés büntette [Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés] és folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette [Btk. 305. § c) pont] miatt – halmazati büntetésül – 1 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre

ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az I. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. A vele szemben kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság az I. rendű vádlottal szemben 450.000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

[2] terhelt2 rendőr százados II. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette [Btk. 305. § c) pont] miatt 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 400.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] terhelt3 III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett kerítés büntette [Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés] miatt 250 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 375.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a III. r. vádlottal szemben 260.000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte az I. és a II. rendű vádlottat a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Az ítéletet az ügyészség a három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette, míg a vádlottak és védőik felmentés érdekében fellebbezést terjesztettek elő.

[5] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdésének c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, azonban a megalapozatlanság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető.

[6] Az I. rendű vádlott védője az ítélet [12] pontjában írt tényállási megállapítással összefüggésben kifejtette, hogy arra az iratok között semmiféle bizonyíték, de még utalás sincs. E körben védence kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy „szexuális kapcsolat létesítésének lehetősége nem került szóba.” Tekintettel arra, hogy a cselekmény minősítése körében ezen megállapításnak különös jelentősége van, ezért mint iratellenes megállapítást, indítványozta a védő a tényállásból mellőzni.

[7] Az I. rendű vádlott védője ugyancsak az iratok tartalmával ellentétben állónak találta, ezért kérte a megállapított tényállásból kizárni az ítélet [18] pontjában tett megállapítást is.

[8] Az I. rendű védő tanú nyomozás során tett vallomásával, a 2016. november 24-én és 29-én történt kihallgatásokkal kapcsolatban a perbeszédében előadott kifogásokat fenntartva hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint azokat a bíróság nem vehette volna figyelembe és nem tárhatta volna a tanú elé. Ezen túlmenően is megfogalmazta aggályait az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomással kapcsolatban, mivel tanú elmondásai több ponton is megcáfolásra kerültek, és emellett az általa várt örökségből sem részesült, így a védelem álláspontja szerint legalábbis megkérdőjeleződött, hogy a tanú mennyire szavahihető.

[9] Az I. rendű vádlott védője azzal érvelt, hogy a kerítés büntette célzatos bűncselekmény, védence esetében a haszonszerzési célzat azonban nem állapítható meg. Erre

vonatkozóan egyedül tanúl – számtalan ellentmondást tartalmazó – vallomása szolgálhatna bizonyítékkul. Az I. rendű vádlott azt elismerte, hogy a tanúl által felajánlott összegből többször is elfogadott. Azonban a védelem érvelése szerint nincs arra vonatkozó kétséget kizáró bizonyíték, hogy tanúl megkeresése szexuális cselekmény végzésére történt, az pedig egyértelműen megcáfolásra került, hogy a védence kérte volna az előnyt. A bíróság hibás jogkövetkeztetésre jutott amiatt, hogy nem szentelt kellő figyelmet a történések sorrendjének.

[10] A hivatali visszaélés büntetével kapcsolatosan az I. rendű vádlott védője arra hívta fel a figyelmet, hogy semmi nem cáfolta meg védence azon vallomását, amely arra vonatkozott, hogy miért élt vissza a jogosultságával és tekintett bele a tanú6 feljelentése alapján indult ügyben keletkezett iratokba. A védői álláspont szerint a bíróság által a [65] pontban említett „egyértelmű magánérdek” a lefolytatott bizonyítás iratainak tartalmából semmivel sem támasztható alá, szintén nincs megfelelő és kétséget kizáró bizonyíték egyik – törvényben megkívánt – célzatra sem.

[11] A fentiek alapján az I. rendű vádlott védője azt indítványozta, hogy az Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.92/2022/29. számú ítéletét a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése után a Be. 606. § (2) alapján változtassa meg és az I. rendű vádlottat mentse fel az ellene emelt mindkét bűncselekmény vádja alól.

[12] A II. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a felmentésre irányuló fellebbezés mellett, másodlagosan a büntetés jelentős enyhítése érdekében is előterjesztette fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet amiatt megalapozatlan, mivel az elsőfokú tanács az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett és ez eredményezte a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapítását.

[13] A védői érvelés szerint az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a II. rendű vádlott a terhére rótt bűncselekményt a „hivatali helyzetével egyébként visszaél” fordulat megvalósításával követte el. Az ítélet indokolásának 66. pontja rögzíti, hogy a célzatra, mint tényállási elemre figyelemmel a bűncselekmény megvalósulásának feltétele a jogtalan hátrány okozására vagy jogtalan előny szerzésére irányuló magatartás tanúsítása. Az elsőfokú bíróság ítéletében ugyanakkor az került rögzítésre, hogy az ügyben nem volt igazolható, hogy a II. rendű vádlott más személy részére a megszerzett adatot bármilyen módon tovább adta, azaz más személy vonatkozásában nem bizonyítható jogtalan hátrány okozása vagy jogtalan előny szerzése, így a jogtalan előny magánál a II. rendű vádlottnál realizálódott, azzal, hogy megismert olyan információkat, melyek megismerésére nem jogosult. A II. rendű védő hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság nem járt el kellő alaposítással, amikor a II. rendű vádlott által megjelölt bűnüldözési célt és a lekérhetőség, felhasználhatóság kérdését vizsgálta. A rendőrségi törvény ítéleti tényállás szerint megszegett 84. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 90. § (1) bekezdése elkövetéskor hatályos szövegének és a II. rendű vádlott munkaköri leírása egyes pontjainak ismertetését követően a védő arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű vádlott nem járt el jogellenesen, amikor két alkalommal a lekérdezést megtette. A jogtalanság körében az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni a rendőrségi törvény 77. §-át és a 91/C. § (1) bekezdését is, amelyek szintén azt támasztják alá, hogy a II. rendű vádlott magatartása nem volt jogellenes. A II. rendű vádlott védője hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság az előny kérdését leegyszerűsítette azon körülményre, miszerint azzal, hogy a II. rendű vádlott a lekérdezést megtette, olyan általa addig nem ismert adatokhoz jutott hozzá, mely számára előnyt jelentett vagy, ahogy a bíróság által hivatkozott BH mondja, könnyebbé tett a kedvezményezettre nézve. Azonban az ítélet nem rögzítette, hogy milyen konkrét új adatokhoz vagy információhoz jutott hozzá a II. rendű vádlott a lekérdezéssel. Ezzel szemben megállapítható, hogy a II. rendű vádlott a

lekérdezést megelőzően is tudta, hogy tanú sérelmére bűncselekményt követtek el, hogy az ügyvéd feljelentést tett az ügyben és az eljárás a egyéb11-en van folyamatban. Az elsőfokú ítélet a 67. pontjában rögzíti, hogy a bíróság álláspontja szerint a vádlottak azzal, hogy a néhai tanút érintő bűnügyben készült iratok listáját megtekintették, már következtetést tudtak levonni az addig elvégzett nyomozási cselekményekre, a kihallgatott személyek körére, és arra is, hogy a nyomozás mely rendőri szervnél van folyamatban, így már e körben is egyértelműen jogtalan előnyhöz jutottak. Ekörben a védő megjegyezte, hogy a II. rendű vádlottnak a rendőrségi törvény 84. § (1) bekezdés h) pontja és a munkaköri leírásának hivatkozott pontjai alapján arra jogosultsága volt, hogy egy adott ügyben lekérdezze a keletkezett iratok listáját, arra nem volt jogosultsága, hogy a lista egyes nyomozati cselekményeiről készült iratokba betekintsen. Maga a II. rendű vádlott is elmondta, hogy a Robotzsaruban rögzített iratokba betekinteni nem is tudott. Azzal pedig, hogy a készült iratok listát megtekintette, a II. rendű vádlott semmilyen jogtalan előnyhöz nem jutott, hiszen ezt jogosultsága volt lekérni, az pedig, hogy melyik rendőrségen volt folyamatban az eljárás, a lekérdezés előtt is tudta, hiszen a sértett, mint kerület1-i lakos a kerület1-i rendőrségen tette meg a feljelentést. Mindezek alapján a védelem álláspontja szerint a hivatali visszaélés büntettének több tényállási eleme is hiányzik. Hiányzik a jogtalanság és az előny, ezek hiányában pedig nem valósulhatott meg a hivatali helyzettel egyéb módon való visszaélés büntette.

[14] A II. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint a napi tételek száma és az egy napi tétel összege is eltúlzott és aránytalan, mivel a bűncselekmény, figyelemmel a büntetési tételre is, nem kiemelkedő tárgyi súlyú. Az ítéletben megjelölt cselekmény ugyan veszélyes a társadalomra, de csak csekély fokban, így a 200 napi tétel eltúlzott és aránytalan. Az egy napi tétel összegének megállapításakor a bíróságnak értékelnie kellett volna, hogy a rendőrtiszt főiskolán töltött éveket is figyelembe véve a II. rendű vádlott 20 éve van a rendőrség „állományában”, mely időszak alatt több alkalommal részesült különböző szintű elismerésekben és csak egy alkalommal volt fenyítve, szolgálatát összességében kiváló színvonalon teljesíti, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, büntetlen előéletű, jelenleg sincs ellene semmilyen szabálysértési vagy másik büntetőeljárás folyamatban, továbbá 2 millió forint összegű tartozása áll fenn. A védő utalt arra is, hogy a cselekmény elkövetése 2014. január-február, azaz a II. rendű vádlott cselekménye 10 évvel ezelőtti, bár vele szemben a gyanúsítás jóval később történt, azonban így is igen jelentős az időmúlás, mely a II. rendű vádlottnak nem róható fel. A II. rendű vádlott védője nem értett egyet azzal az állásponttal, miszerint a büntetlen előélet a hivatásos állományúaknál nem enyhítő körülmény, mivel ezen körülmény fennállása esetükben alkalmazási feltétel. Utalt arra, hogy számtalan rendőr teljesít most is szolgálatot a rendőrség kötelékében, úgy, hogy a katonai bíróságok velük szemben már korábban eljártak, és velük szemben büntetőítéletet hoztak, így a büntetlen előélet nem kizárólagos alkalmazási feltétel.

[15] A leírtak alapján a II. rendű vádlott védője indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 606. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a II. rendű vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Másodlagosan azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse és egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. A II. rendű védő beadványához csatolta a védencéről 2023. október 18. napján készült kiegészítő parancsnoki jellemzést is, amely a 2023. évre vonatkozóan pozitív megállapításokat tartalmaz terhelt2 rendőr százados vonatkozásában.

[16] A III. rendű vádlott védője is előterjesztette a Fővárosi Ítéltáblánál fellebbezése írásbeli indokolását, melyben előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető.

[17] A III. rendű vádlott védője arra hivatkozott, hogy tanúl tanú elfogulatlansága, szavahihetősége alaposan megkérdőjelezhető, hiszen bizonyítottan erős anyagi érdekek fűzték az idős sértetthez és anyagi érdeke a sértett halála után felszínre is került, és amikor a III. rendű vádlott megakadályozta őt abban, hogy az általa vélelmezetten neki járó értékekhez hozzájusson, amellyel kivívta tanúl tanú ellenszenvét. A védelem álláspontja szerint tanúl tanú vallomását a bizonyítékok köréből a III. rendű vádlott vonatkozásában a tényállás megállapításakor ki kell zárni. A III. rendű vádlott védője előadta továbbá, hogy tanú5 tanúvallomása semmiben sem cáfolja a III. rendű vádlott védekezését, valamint utalt arra is, hogy tanúl határidőnaplójából maga az elsőfokú bíróság sem tudta megállapítani kétséget kizáró módon, hogy tanultól a III. rendű vádlott részére mikor került sor pénz átadására.

[18] A III. rendű vádlott védőjének meglátása szerint az ítéleti tényállás hiányosságának pótlása, a téves helyett a helyes ténybeli következtetés levonása az elfogadott bizonyítékokból nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze. Ez alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a tényállás megváltoztatása mellett a Be. 606. § (2) bekezdése alapján módosítsa és a védencét mentse fel a terhére rótt bűncselekmény vádjá alól.

[19] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.426/2023/3. számú átiratában kifejtette, hogy a védelmi fellebbezések nem alaposak. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút, illetőleg relatív hatályú eljárási szabálysértést a bíróság nem vétett. Figyelemmel arra, hogy az üzletszerűen elkövetett kerítés büntetett a Btk. 2020. január 1. napjától kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, az elsőfokú bíróság mindvégig egy hivatásos bíróból és két katonai ülnökből álló tanácsban járt el. Az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, beszerzett és megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amely a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges volt. A katonai tanács a törvényes keretek között lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmával megegyező értékelésével hibátlan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mindenben megalapozott, felülbírálatra alkalmas és ekként a másodfokú eljárás során irányadó. A bizonyíték-értékelési elsőbírói tevékenység logikus és ésszerű, iratellenes megállapítást nem tartalmaz. A vádlottak felmentésére csupán eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, amelynek megállapítására – mivel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott – a tényálláshoz kötöttségre, és a felülmérlegelés tilalmára tekintettel nem kerülhet sor.

[20] Álláspontja szerint a tényállásból az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a bűncselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel.

[21] Az ügyészi álláspont szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések tetтарыnyosak és kellően individualizáltak, amelyek alkalmasak a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésére. Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó – a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztésről, I. és III. rendű vádlottak tekintetében a vagyonek kobzás elrendeléséről, I. rendű vádlottat érintően a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és a bűnyügi költségről szóló – rendelkezéseit szintügy törvényesnek tartotta.

[22] A leírtak alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.92/2022/29. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

[23] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiegészítette azzal, hogy álláspontja szerint a nyomozási szakban elkövetett hiba, koncepció végighúzódt az elsőfokú eljárásban. Felhívta a figyelmet arra, hogy tanú6 elhunyt után minősített élet elleni bűncselekmény gyanúja miatt indult büntetőeljárás, azonban erre nem, csupán más cselekmény elkövetésére utaló gyanút talált a nyomozó hatóság. Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás részben ellentétes az iratokkal, illetve a bíróság tényből tényre helytelen következtetéseket vont le. A tényállás [12] bekezdésében írtakkal kapcsolatban hivatkozott arra, hogy azokat mellőzni szükséges, hiszen egyedüli bizonyíték az I. rendű vádlott nyilatkozata, aki azonban tagadta az ott megállapítottakat. Ugyancsak kérte kizárni az ítélet [18] bekezdésében tett megállapításokat, azok iratellenességére hivatkozással. Részletesen kifejtette kifogásait tanúl tanúvallomásainak felvétele kapcsán, és utalt arra, hogy ezen eljárási szabálysértés miatt a teljes nyomozati vallomását ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság azt nem tárhatta volna a tanú elé a tárgyaláson és nem is vehette volna figyelembe bizonyítékként. A cselekmények jogi minősítését illetően hangsúlyozta, hogy mind a kerítés, mind a hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény és ez a célzat egyik cselekmény esetében sem került kétséget kizáróan bizonyításra. Minderre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése után változtassa meg és az I. rendű vádlottat mindkét bűncselekmény vádja alól mentse fel.

[24] A II. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezése irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. A hivatali visszaélés tekintetében a háttérjogszabályok és a II. rendű vádlott munkaköri leírásának részletes elemzésével rámutatott arra, hogy a II. rendű vádlott nem járt el jogellenesen, amikor a vádban írt lekérdezéseket végrehajtotta. Kiemelte a Rendőrségi törvény 91/C. § (1) bekezdését, mely szerint „a rendőrség bűnüldözési célból és körözési eljárás során jogosult átvenni és az egyedi ügyhöz kapcsolódóan kezelni a 84. § (2) bekezdés h) pontja szerinti nyilvántartásban (bűnügyi nyilvántartásban) szereplő adatokat ...”. Mindebből levonta azt a következtetést, hogy a II. rendű vádlott az általa lekért adatokat jogosult volt megismerni, függetlenül attól, hogy részt vett-e a nyomozásban vagy nem. Álláspontja szerint a bűnüldözési célt az igazolta, hogy a BRKF egyéb11-en folytatott nyomozás során egy tanú11 nevű személy körözésére került sor. Érvelt azzal is, hogy a vádlott az iratlista megtekintésével semmilyen jogtalan előnyhöz nem jutott, hiszen azt harmadik személy részére nem adta át, azokból semmilyen új vagy többletinformációhoz nem jutott, és mindez alátámasztja a II. rendű vádlottnak azon védekezését, miszerint bűnüldözési cél motiválta, nevezetesen, hogy ha olyan információ jut a tudomására, amivel tudja segíteni a nyomozást, akkor azt jelzi a kollégáknak. Mindezek alapján elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta a II. rendű vádlott tekintetében megállapítható enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel.

[25] A III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Erre figyelemmel elsődlegesen a III. rendű vádlott felmentésére tett indítványt. Másodlagos indítványként az enyhítő körülményekre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését, illetve részletfizetés lehetőségének biztosítását kérte.

[26] terhelt1 rendőr zászlós I. r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta, egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

[27] terhelt2 rendőr százados II. r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[28] A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[29] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést a bíróság nem vétett. Egyetértett a fellebbviteli bíróság az ügyességgel abban is, hogy helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor egy hivatásos bíróból és két katonai ülnökből álló tanácsban járt el, figyelemmel arra, hogy az üzletszerűen elkövetett kerítés büntetettét a Btk. 2020. január 1. napjától kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[30] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította azt is, hogy a törvényszék katonai tanácsa mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A vádirat bíróságra érkezését követően a törvényes határidőben előkészítő ülést tűzött ki, majd a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatát követően tárgyalásra tért át. Mind a vádlottakkal, mind a tárgyaláson kihallgatott tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává.

[31] A fellebbviteli bíróság az I. rendű vádlott védőjének álláspontjára figyelemmel vizsgálta, hogy tanú1 tanúvallomásának felvétele megfelelt-e a Büntetőeljárási Törvény előírásainak. Az I. rendű vádlott védője alappal hivatkozott arra, hogy tanú1 tanú vallomását rögzítő, 2016. november 24. napján készült jegyzőkönyv alaki hiányosságban szenved: a tanú kihallgatását ügyész1 ügyész, valamint ügyészségi fogalmazó1 és ügyészségi fogalmazó2

ügyészségi fogalmazók kezdték meg 16 óra 05 perckor, azonban azt 19 óra 47 perckor felfüggesztették, majd 20 óra 05 perckor tovább folytatták. Ekkortól már ügyész2 vezető-helyettes ügyész és alügyész1 alügyész folytatták a kihallgatást, ugyanakkor a jegyzőkönyvet a kihallgatók közül csak a vezető-helyettes ügyész írta alá, ekként az nem tartalmazza valamennyi, különösen az eljárási cselekmény első felében a tanú kihallgatását fogantató ügyész, illetve ügyészségi fogalmazó aláírását. A nyomozati iratokból azonban az is megállapítható, hogy tanúl folytatólagos kihallgatására került sor 2016. november 29., 2016. december 15. és 2020. január 15. napján. A 2016. november 29-i folytatólagos kihallgatása alkalmával tanúl fenntartotta a korábbi vallomásában elmondottakat és átadta az ott említett noteszt, amelyről fénymásolat készült, valamint csatolta a hamis számlamásolatot. Ennél lényegesebb, hogy tanúl a 2016. december 15-i folytatólagos kihallgatása alkalmával a törvényes figyelmeztetéseket követően, szabályszerűen, tehát minden alaki kelléssel rendelkező jegyzőkönyvben terhelő vallomást tett az I. rendű vádlottra a hivatali visszaéléssel kapcsolatban. Elmondta, hogy a lopásos ügyben az I. rendű vádlott 2015 tavaszán megjelent tanúnál és több A/4-es lapot mutatott neki, amelyen személyi adatok és fényképek szerepeltek, és közölte, hogy ők voltak benne a lopásban. Ezek rendőrségi iratok voltak. A 2020. január 15. napján felvett folytatólagos tanúkihallgatási jegyzőkönyvében – amely ugyancsak valamennyi törvényi figyelmeztetést és az előírt alaki kellékeket is tartalmazta – a történeti tényállással egyezően terhelte az I. rendű vádlottat a kerítés büntette vonatkozásában. Elmondta, hogy terhelte ajánlotta fel tanú6 mellett a társalkodónői munkát, amely szexuális szolgáltatás nyújtását is tartalmazta. terhelte a kért anyagi részesedés – az alkalmankénti 80.000 forintból 10.000 forintot kért és az ajándékba kapott dolgok ellenértékének 10%-át – volt a feltétele annak, hogy bemutassa őt tanú6nak. 2015 nyarától 2016 novemberéig járt a tanú6hoz. Hozzátette, hogy a korábbi vallomásait tartja fenn, ha most mást mondott, mert az korábban volt és jobban emlékezett. Ezek a folytatólagos kihallgatási jegyzőkönyvek minden alaki és tartalmi követelménynek megfeleltek, ekként a tárgyaláson a perbíróság az abban foglaltakat törvényesen tárta a tanú elé, és bizonyítékként történő értékelésük is aggálytalan volt. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy tanúl a tárgyaláson is terhelő vallomást tett mind a III. rendű vádlottra, mind pedig az I. rendű vádlottra, utóbbira mindkét bűncselekmény kapcsán. A tárgyaláson tett vallomása szerint minden egyes alkalom után a III. rendű vádlottnak vagy az I. rendű vádlottnak kellett adnia 5.000 forintot, és a kapott ajándék értékének meghatározott százalékát. A pénzt vagy az I. rendű vádlottnak vagy a III. rendű vádlottnak adta oda. Mindegyikük tisztában volt azzal, hogy szexuális cselekményért kapott pénzből részesednek. A határidőnaplójában vezette az összegeket. Tudott a lopás miatt folyamatban lévő nyomozásról és látott ezzel kapcsolatos iratokat a tanúnál, amikhez az I. rendű vádlottól jutott hozzá. Miután a tanú másra pontosan nem emlékezett, ezt követően tárta elé a tanács elnöke a teljes nyomozati vallomását, amelyet tanúl tanú fenntartott.

[32] A vádlottaknak és a védőknek eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[33] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A vádlottak a nyomozás során nem tettek vallomást, a tárgyaláson írásbeli vallomást csatoltak, illetve

olvastak fel, kérdésekre válaszoltak. Az I. rendű vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Érdemi védekezésének lényege szerint tanúval való beszélgetés során szexuális kapcsolat létesítésének lehetősége nem került szóba, ugyanakkor azt nem vitatta, hogy elfogadta tanúl azon felajánlását, hogy a tanútól kapott pénzből 20%-ot a részére minden alkalommal visszaad, amelyből ő 10.000 forintot fogadott el alkalmanként. A hivatali visszaéléssel kapcsolatban nem vitatta, hogy valóban betekintett a Robotzsaru rendszerben a tanú6 feljelentése alapján indult büntetőügybe, de védekezése szerint a Robozsaru rendszerhez való hozzáférésre alanyi jogosultsága volt és az igazságérzet vezette. Ugyanakkor tagadta, hogy bármilyen rendőrségi iratot ő adott volna át tanúnak, és hivatkozott arra, hogy célja csupán az volt a betekintéssel, hogy a más rendőri szerv által folytatott nyomozást segítse, jogtalan előnyszerzési célzat nem vezérelte.

[34] A II. rendű vádlott ugyancsak tagadta a bűnösségét. A tárgyaláson előterjesztett érdemi védekezése szerint valóban megnézte a néha tanú6 feljelentése alapján a egyébként indult bűnügyet, de csupán abból a bűnüldözési célból, hogy meggyőződjön, hogy a személyes ismereteivel a nyomozást nem tudja-e elősegíteni. Hivatkozott arra is, hogy a Robotzsaru rendszerhez való hozzáférésre alanyi jogosultsága volt a jogszabályok és a munkaköri leírása alapján, a tárgyi jogosultságát pedig az őt vezérlő bűnüldözési cél alapozta meg.

[35] A III. rendű vádlott a tárgyaláson ugyancsak tagadta bűnösségét. Érdemi védekezése szerint tanú1-tól nem vett át pénzt, és tanú1 az I. rendű vádlott részére sem küldött általa pénzt. Hivatkozott arra is, hogy miután tanú6 halála után nem engedte be a házba tanú1-t, aki neheztel rá, mert nem jutott az elhunyt a gépkocsijához.

[36] Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor az elsődleges terhelő bizonyítékot, tanúl tanúvallomását bizonyítékként figyelembe vette és értékelte. tanúl a tárgyaláson lényegét tekintve a nyomozati vallomásaival egyezően tett vallomást, azonban több részletre az időmúlás okán nem emlékezett pontosan. Az elsőfokú bíróság törvényesen tette a bizonyítás részévé a nyomozás során tett folytatólagos tanúkihallgatási jegyzőkönyveit, ekkor tett tanúvallomása nem volt kirekeszthető a bizonyítékok köréből. Ezt a terhelő vallomást támasztották alá a határidőnaplójában rögzített adatok, a csatolt fiktív számla, tanú2 rendőr törzsszázlós tanúvallomása abban a körben, hogy az I. rendű vádlott tanú6 részére kifejezetten örömlányt keresett, és megerősítette, hogy az I. rendű vádlott és tanúl megállapodtak abban, hogy a tanú heti egy vagy két alkalommal megy az öreghez, alkalmanként 50-100 ezer forint közötti összeget kap a szexuális szolgáltatásáért cserébe, amiből és a kapott ajándékok ellenértékéből rendszeresen át kellett adnia valamekkora részt az I. rendű vádlottnak. tanú4 tanú megerősítette, hogy a tanúl becenevű, tanú6-t látogató hölgyismerős prostituált lehetett, míg tanú5 háziorvos igazolta azt a tényt, hogy néhai tanú6 gyógyszereit a III. rendű vádlott kezelte, aki tisztában volt azzal, hogy Viagrát is szedett nagymennyiségben, amely potencianövelő gyógyszer, mert lányok jártak hozzá. Az elsőfokú katonai tanács ítélete [33]-[46] bekezdéseiben ismertetette az általa megismert bizonyítékokat, majd a [47]-[54] bekezdéseiben értékelte azokat. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezéseket fogadta el a tényállása alapjául, miért tanúl büntetőjogi főkérdésekben mindvégig következetes tanúvallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra – különösen a korábban hivatkozott tanúk vallomásaira, a határidőnapló és a Robotzsaru rendszer adataira – alapította ítéletének tényállását. A fellebbviteli bíróság sem talált olyan logikai hibát, amely alapján azt kellett volna megállapítania, hogy a perbíróság tényből tényre helytelenül következtetett. Minderre figyelemmel a törvényszék ítélete [9]-[18] bekezdéseiben marasztaló történeti tényállást állapított meg.

[37] A másodfokú katonai tanács a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítélet személyi részének I. és II. rendű vádlottat érintő részét kiegészíti azzal, hogy babaváró hitelt vettek fel, amelyet havonta 41.737 forinttal törlesztenek.

[38] Az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által így kiegészített tényállás már megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[39] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlottak és védők fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak, további bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezésük eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállását, valamint az elkövetők személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a törvényszék e kötelezettségének eleget tett, ezért a tényállást illetően a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[40] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A kerítés büntettét az követi el, aki haszonszerzés céljából valakit szexuális cselekmény végzésére másnak megszerez. Súlyosabban minősül a cselekmény, ha a kerítés üzletszerű. Az I. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy azért ismertette meg tanult tanúval, hogy mint társalkodónő tanú részére szexuális cselekményt is nyújtson és az ezért kapott pénzből, valamint ajándékok ellenértékéből az I. rendű vádlott rendszeresen részesüljön, megvalósította a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő üzletszerűen elkövetett kerítés büntettének valamennyi törvényi tényállási elemét. A III. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy tudva arról, hogy tanú szexuális szolgáltatást nyújt tanú részére, amelyért kapott anyagi ellenszolgáltatásból az I. rendű vádlottnak rendszeresen pénzt juttat, így tanult beengedte, illetve 2015. október végétől rendszeresen ő továbbította a pénzt az I. rendű vádlottnak, megvalósította bűnsegédként a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kerítés büntettét. Egyetértett a fellebbviteli bíróság az ügyészség azon jogi álláspontjával, mely szerint a haszonszerzési célzatot mi sem bizonyítja jobban, mint a haszon tényleges realizálása, hiszen az irányadó tényállás szerint tanúnak a néhai tanú által fizetett pénzüsszegeből I. rendű vádlott 450.000 forintra, míg III. rendű vádlott 260.000 forintra tett szert.

[41] A hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, – többek között – hivatali helyzetével egyébként visszaél. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e bűncselekmény valamennyi tényállási eleme megvalósult. Az I. és II. rendű vádlottak nem vitatták, hogy betekintettek az iratokba. Erre azonban nem bűnüldözési célból, hanem magánérdekből került sor. Az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet [65]-[67] bekezdésében írt jogi álláspontjával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. A bírói gyakorlat megköveteli a célhoz kötöttséget, mind a Robotzsaruba való betekintés, mind az ott lévő adatok felhasználhatósága tekintetében. A személyes cél érdekében történő hivatalos fellépés hivatali helyzettel való visszaélés fogalma alá esik, nem alapozza meg a lekérdezés jogosultságát. Az I. és II. rendű vádlottaknak nem volt olyan ügye, ami kapcsolódott volna a néhai tanú6 sérelmére elkövetett vagyoni elleni bűncselekmény miatt indult nyomozáshoz, ezért nem is vették fel a kapcsolatot a egyébként nyomozást folytató kollégáival, illetve a II. rendű vádlott lekéréseinek időpontjában, 2014. január 31. napján nem körözték tanú11-et, továbbá 2014. február 6. napján már a II. rendű vádlott azt is látta, hogy tanú11 tanúkihallgatására 2014. február 13., majd 2014. február 19. napján sor is került. Ezzel szemben tény, hogy a II. rendű vádlott édesanyja – egyben az I. rendű vádlott anyósa – érintett volt az ügyben, később tanúkénti kihallgatását foganasították is. A jogtalan előnszerzési célzatot megalapozza a jogosulatlan betekintés, a célhoz kötöttség hiánya, hiszen – ahogy arra helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság – minden olyan előny jogtalan, ami a kedvezményezettre nézve bármilyen könnyebbséget jelent. Mindkét vádlott megismerte a betekintés során a nyomozás ágfáját, azaz rálátott az ügyben kihallgatott személyek nevére, adataira, eljárásjogi pozíciójára; a bűnjelek listájára; az ügyben szereplő iratokra, azok tárgyára, pld. felismerésre bemutatás, tanúkihallgatás, házkutatás, határozat a nyomozás felfüggesztéséről és keltére. Az I. rendű vádlottnál többtelelem, hogy tájékoztatta is tanú6 sértettét a nyomozás állásáról. Mindemellett az a tény, hogy az ügyben érintett volt a II. rendű vádlott édesanyja, megalapozottá teszi azt az elsőbírói következtetést, hogy a betekintésre személyes célból került sor. Az I. és II. rendű vádlottak tehát azzal a magatartásukkal, hogy hivatalos személyként, a rendőrség hivatásos állományú tagjaként több alkalommal jogalap nélkül, személyes célból tekintettek be a Robotzsaru rendszerbe és ismertek meg egy másik kapitányságon folytatott nyomozás során az addig elvégzett nyomozási cselekményekre utaló részletes adatokat, amelyekről az I. rendű vádlott tanú6t tájékoztatta is, megvalósították a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének valamennyi törvényi tényállási elemét.

[42] A II. rendű vádlott védőjének a büntetés enyhítésére irányuló indítványa nem megalapozott, a III. rendű vádlott védőjének enyhítést célzó fellebbezése ugyanakkor részben alapos.

[43] A törvényszék ítélete [76]-[81] bekezdéseiben helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket.

[44] Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a büntetés súlyosítására ügyészi fellebbezés hiányában nem kerülhetett sor, továbbá az ilyen jellegű hivatali bűncselekmények vonatkozásában ritkán fordul elő pénzbüntetés kiszabása.

[45] A hivatali visszaélés büntetést a Btk. három évig terjedő szabadságvesztéssel, a kerítés büntetést – az elkövetés időpontjában – egytől ötévig terjedő szabadságvesztéssel rendelte büntetni. A Btk. 81. § (2) bekezdésére és a Btk. 80. § (2) bekezdésére figyelemmel az I. rendű vádlott tekintetében a büntetés kiszabásánál irányadó középérték 4 év 3 hónap. Erre figyelemmel az I. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott 1 év – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés, valamint a 300.000 forint pénzbüntetés, a II. rendű vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdése alapján kiszabott 400.000 forint, míg a III. rendű vádlottal szemben kiszabott 375.000 forint pénzbüntetés tetтарыыос, kellően individualizált, megfelelően tükrözi a vádlottakkal szemben figyelembe vehető súlyosító és enyhítő körülmények számát és nyomatékát, a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyát, az elkövetők társadalomra veszélyességét és anyagi teherbíró képességüket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak esetében ezek a büntetések szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Hangsúlyozza a fellebbviteli bíróság, hogy a II. rendű vádlott esetében enyhítő szakasz alkalmazásával került sor a pénzbüntetés kiszabására, így az igen méltányos. A fentiekre tekintettel a másodfokú katonai tanács a kiszabott büntetések enyhítésére I. és II. rendű vádlottak esetében nem, a III. rendű vádlott tekintetében részben látott törvényes alapot.

[46] Az elsőfokú katonai tanács ítéletében elszámolt azzal is, hogy az I. rendű vádlottat kiváló szolgálatteljesítésére és az igen hosszú időmúlásra tekintettel miért tartotta érdemesnek arra, hogy előzetes mentesítésben részesítse, hogy így a vádlott a rendőrség kötelékében maradjon.

[47] A fellebbviteli bíróság a III. rendű vádlott esetében annyiban látott lehetőséget a büntetés enyhítésére, hogy a személyi körülményeire – idős korára, büntetlen előéletére, alacsony nyugdíjára – figyelemmel részére részletfizetést engedélyezett a Btk. 50. § (4) bekezdés alapján, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és kiszabott 250 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 375.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A Btk. 51. § (1) bekezdésére figyelemmel rendelkezett arról, hogy ha a III. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[48] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[49] A fellebbviteli bíróság a II. rendű vádlottat kötelezte a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjaként felmerült 12.000 forint bűnügyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[50] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2023. november 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró	Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k. bíró
---	--

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43.Kb.92/2022/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.29/2023/8. számú ítéletében írt változtatással terhelt1 rendőr zászlós I. rendű, terhelt2 rendőr százados II. rendű és terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében 2023. november 8. napján jogerőre emelkedett és az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. november 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke